Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, February 21, 2021

Sunday of the Publican and Pharisee

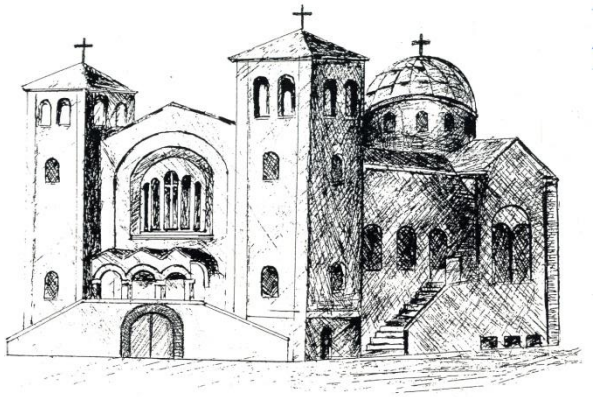

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης

Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία

ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

Light a Candle & Say a Prayer at Ascension Church, Fairview, NJ

"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!
http://ascensionfairviewnj.square.site/

For all other donations:
https://tithe.ly/give_new/www/#/tithely/give-one-time/305721?widget=1

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Ω Ν

Κυριακή, 21 Φεβρουαρίου, 2021

ΙΣΤ΄ Λουκᾶ (Τελώνου καί Φαρισαίου)

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κατηχητικό Σχολείο – Κυριακή των Αναδόχων

Τρίτη, 23 Φεβρουαρίου, 2021

Πολύκαρπος Ιερομάρτυς

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

6:00 μ.μ. – Παράκληση

Τετάρτη, 24 Φεβρουαρίου, 2021

Εύρεση Τιμίας Κεφαλής Αγίου Ιωάννου Προδρόμου

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία

Παρασκευή, 26 Φεβρουαρίου, 2021

Πορφύριος Επίσκοπος Γάζης, Φωτεινή Μάρτυς

9:00 π.μ. – 11:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία

Κυριακή, 28 Φεβρουαρίου, 2021

ΙΖ΄ Λουκᾶ (τοῦ Ασώτου)

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

S C H E D U L E O F S E R V I C E S

Sunday, February 21, 2021

Sunday of the Publican and Pharisee - (Triodion Begins)

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Catechism School - Godparent Sunday

Tuesday, February 23, 2021

Polycarp. Bishop of Smyrna

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, February 24, 2021

First & Second Finding of Head of John the Baptist

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Greek School Virtual Teaching

Friday, February 26, 2021

Porphyrios, Bishop of Gaza, Photini the Samaritan & Sisters

9:00 a.m. - 11:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Greek School Virtual Teaching

Sunday, February 28, 2021

Sunday of the Prodigal Son

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode 4.
Psalm 103.24,1
O Lord, how manifold are your works. You have made all things in wisdom.
Verse: Bless the Lord, O my soul.

The reading is from St. Paul's Second Letter to Timothy 3:10-15

TIMOTHY, my son, you have observed my teaching, my conduct, my aim in life, my faith, my patience, my love, my steadfastness, my persecutions, my sufferings, what befell me at Antioch, at lconion, and at Lystra, what persecutions I endured; yet from them all the Lord rescued me. Indeed all who desire to live a godly life in Christ Jesus will be persecuted, while evil men and impostors will go on from bad to worse, deceivers and deceived. But as for you, continue in what you have learned and have firmly believed, knowing from whom you learned it and how from childhood you have been acquainted with the sacred writings which are able to instruct you for salvation through faith in Christ Jesus.

Προκείμενον. Ήχος δ'.
ΨΑΛΜΟΙ 103.24,1
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Τιμόθεον β' 3:10-15 τὸ ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

The Gospel According to Luke 18:10-14

The Lord said this parable, "Two men went up into the temple to pray, one a Pharisee and the other a tax collector. The Pharisee stood and prayed thus with himself, 'God, I thank you that I am not like other men, extortioners, unjust, adulterers, or even like this tax collector. I fast twice a week, I give tithes of all that I get.' But the tax collector, standing far off, would not even lift up his eyes to heaven, but beat his breast, saying, 'God, be merciful to me a sinner!' I tell you, this man went down to his house justified rather than the other; for everyone who exalts himself will be humbled, but he who humbles himself will be exalted."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 18:10-14 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ᾽ ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Triodion

The Triodion, also called the Lenten Triodion, is the liturgical book used by the Eastern Orthodox Church containing the propers for the fasting period preceding Easter and for the few weeks leading up to the fast. The canons for weekday matins in the Triodion contain only three odes and so are known as "triodes" after which the Triodion takes its name. The period which the book covers extends from the Sunday of the Publican and Pharisee, and concludes with the Midnight Office of Holy Saturday. The Triodion contains the propers for: the Pre-Lenten period, begins with a week in which there is no fasting, including on Wednesdays and Fridays, which are normally kept as fast days throughout the year. The following week is called the Apókreō in Greek. It coincides with the Carnival celebrations which, although officially discouraged by the Church as pagan remnants, are very popular. The Apokreo marks the change of diet to the fasting practice of Lent: meat is no longer eaten after the "First Apokreo Sunday", while for the following week, the Tyrinĕ, that culminates on Tyrinē Sunday just before Clean Monday, milk and dairy products, but not meat or eggs, may be eaten.

Lenten Triodion

The **Lenten Triodion** is the service book of the Orthodox Church that provides the texts for the divine services for the pre-Lenten weeks of preparation, Great Lent, and Holy Week. *The Lenten Triodion* is the title of a classic and popular English book translated with an extensive and helpful introduction by Metropolitan Kallistos and Mother Mary; it provides many (but not all) of the texts necessary to observe the great fast. In Greek and Slavonic it is simply called the *triodion*. It is called the *triodion* because the canons appointed for Matins during this period are composed of three odes each.

The weeks of preparation, and especially the Sunday gospel readings, serve to exercise the mind, whereas the fasting of Great Lent focuses on the body, and Holy Week's services exercise the spirit.

Τι είναι το Τριώδιο και ποιο το νόημα του;

Μια από της σημαντικότερες περιόδους που θέσπισε η Εκκλησία μας στον εορτολογικό της κύκλο είναι η κατανυκτική περίοδος του Τριωδίου η οποία ξεκινά με την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο. Ο λόγος θεσπίσεως αυτής της περιόδου είναι ότι δίνει την ευκαιρία στον πιστό χριστιανό, στον χριστιανό τον οποίο ζητά και θέλει την αλλαγή του νου του, να μετανοήσει. Μας δίνει η Εκκλησία την ευκαιρία να συναισθανθούμε την λανθασμένη πορεία της ζωής μας, να την διορθώσουμε και να την επανακαθορίσουμε ενώπιον του Θεού.

Ακόμη η περίοδος του Τριωδίου προετοιμάζει τον πιστό Χριστιανό για τον άξιο εορτασμό των Παθών και της Ανάστασης του Κυρίου μας με τα ανάλογα βιώματα. Με τις συχνές ακολουθίες , με τους συγκεκριμένους ψαλμούς αλλά και με την μετάνοια την προσευχή και την νηστεία.

Η περίοδος του Τριωδίου και της Μεγάλης Τεσσαρακοστής θεωρείτε και πένθιμή περίοδος προς τιμήν των Παθών και της Σταυρικής Θυσίας του Ιησού Χριστού και για αυτό απαγορεύεται η τέλεση ολοκληρωμένης Θείας Λειτουργίας εκτός βέβαια από όλες της Κυριακές και Σάββατα λόγω του αναστάσιμου χαρακτήρα τους και εκτός μεγάλων εορτών όπως Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Τις υπόλοιπες ημέρες τελείτε η ακολουθία του Όρθρου της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και του Μεγάλου Αποδείπνου, και κυρίως Τετάρτη και Παρασκευή τελούνται οι Προηγιασμένες Θείες Λειτουργίες.

Το Τριώδιο χωρίζεται στις πιο κάτω εβδομάδες-Κυριακές

1. Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου
2. Κυριακή του Ασώτου Υιού(Σπλαχνικού Πατέρα)
3. Κυριακή της Απόκρεω(Της μελλούσης κρίσεως)
4. Κυριακή της Τυρινής
5. Μεγάλη Τεσσαρακοστή(Α’,Β’,Γ’,Δ’,Ε’ Κυριακή των Νηστειών)
6. Ακολουθεί η Κυριακή Των Βαΐων και η Μεγάλη Βδομάδα

Η κάθε Κυριακή έχει τα δικά της ξεχωριστά νοήματα τα οποία καλούμαστε να ακούσουμε και να τα βάλουμε στην καρδιά μας.

Η πρώτη Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου έχει σκοπό να μας παραδειγματίσει από την διαβολική και ψυχοκτόνο υπεροψία και περηφάνεια και να μιμηθούμε την σωτήρια ταπείνωση και μετάνοια του αμαρτωλού τελώνη η οποία είναι η βάση της πνευματικής ζωής.

Η δεύτερη Κυριακή του Ασώτου είναι αφιερωμένη στην ειλικρινή μετάνοια που πρέπει να έχει ο χριστιανός για την επιστροφή του κοντά στην αγάπη του Θεού.

Η τρίτη Κυριακή της Απόκρεω είναι αφιερωμένη στην φοβερή και αδέκαστη Κρίση του Ιησού Χριστού. Μας υπενθυμίζει τον ερχομό της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου μας προκειμένου να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν πρέπει να βρισκόμαστε σε πνευματική αδράνεια και να εφησυχαζόμαστε αλλά να είμαστε σε εγρήγορση πνευματική.

Η τέταρτη Κυριακή της Τυρινής είναι αφιερωμένη στην παρακοή των πρωτοπλάστων και την εξορία τους από τον παράδεισο. Η επόμενη μέρα, η Καθαρά Δευτέρα είναι αρχή της νηστείας όπου και καλούμαστε να την τηρήσουμε διότι είναι η αρχαιότερη εντολή δοσμένη από τον Θεό προς τον άνθρωπο.

Η περίοδος της Μ. Τεσσαρακοστής χωρίζεται σε πέντε εβδομάδες Κυριακές.

Την Α’ Κυριακή των νηστειών της Ορθοδοξίας εορτάζουμε το θρίαμβο της Ορθοδόξου πίστεων και την αποκρυστάλλωση του δόγματος της πίστεως μας από την Ζ’ Οικουμενική Σύνοδο. Η αλήθεια της πίστεως μας είναι προϋπόθεση της σωτηρίας μας.

Την Β' Κυριακή των νηστειών εορτάζεται ένας μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας μας, ενός αγωνιστή και παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους πιστούς του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά.

Την Γ' Κυριακή των νηστειών της Σταυροπροσκυνήσεως προσκυνάμε τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου μας για να αντλήσουμε δύναμη αλλά και άνωθεν βοήθεια προκειμένου να συνεχίσουμε τον πνευματικό μας αγώνα διότι βρισκόμαστε στο μέσο της νηστείας της Μ. Τεσσαρακοστής.

Την Δ' Κυριακή των νηστειών εορτάζουμε ένα άλλο μεγάλο Άγιο τον Άγιο Ιωάννη συγγραφέα της Κλίμακος, ο οποίος νίκησε τα ανθρώπινα πάθει και διδασκόμαστε από το βιβλίο του αλλά και τον βίο του πως να το κάνουμε και εμείς.

Την Ε' Κυριακή των νηστειών εορτάζεται επίσης μια μεγάλη οσιακή μορφή της Εκκλησίας μας, η Οσία Μαρία η Αιγυπτία. Παράδειγμα ειλικρινούς μετάνοιας και πνευματικού αγώνα.

Ακολουθεί η Κυριακή των Βαΐων, η είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα και η αρχή των Παθών, η Μεγάλη Εβδομάδα αλλά και η κορύφωση του δικού μας πνευματικού αγώνα.

Είναι αλήθεια, ότι την περίοδο αυτή υπάρχει μεγάλος, αξιοθαύμαστος λατρευτικός πλούτος. Οι θεόπνευστοι υμνογράφοι της Εκκλησίας μας συνέθεσαν αυτές της ακολουθίες και αυτούς του ύμνους για να μας παρασύρουν στο πνεύμα της μετάνοιας και της συντριβής μας ενώπιων της Σταυρικής θυσίας του Ιησού. Είναι φτιαγμένοι έτσι ώστε να μας διεγείρουν την διάθεση της μετάνοιας μας.

Κάθε Παρασκευή των πέντε εβδομάδων της Μ. Τεσσαρακοστής ψάλλεται ο περίφημος Ακάθιστος Ύμνος προς τιμήν της σπλαχνικής Μητέρας μας, της Υπεραγίας Θεοτόκου για να συνειδητοποιήσουμε ότι χωρίς την συμβολή της, και την μεσιτεία της προς τον Κύριο μας και Σωτήρα μας, δεν μπορούμε να σωθούμε και δεν μπορεί να μας δοθεί το έλεός Του.

Εμείς οι Χριστιανοί καλούμαστε αγόγγυστα να συμμετάσχουμε στο κάλεσμα του Ιησού Χριστού ο οποίος μέσα από όλα αυτά μας καλεί στον πνευματικό αγώνα για την μετάνοια μας, στην νηστεία, στον τακτικό εκκλησιασμό και τη μετοχή στα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Η Εκκλησία μας λοιπόν, ως στοργική μητέρα και πηγή της χάρις του Θεού μας καλεί μέσω των ιερών ακολουθιών και του κατανυκτικού κλίματος της περιόδου του Τριωδίου να μας βοηθήσει να συναισθανθούμε την αμαρτωλότητά μας, που σημαίνει να συνειδητοποιήσουμε την εκτροπή μας από την αυθεντική ας δύση, να μετανοήσουμε ειλικρινά, να κάνουμε τον προσωπικό μας αγώνα και μέσω της εξομολογήσεως και της Θείας Ευχαριστίας να σωθούμε με την χάρη του Θεού, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Καλό Τριώδιο λοιπόν και ας ευχηθούμε όλοι «***Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει***».

Polycarp, Bishop of Smyrna

Polycarp (60-155 CE), also known as Saint Polycarp, was a Christian bishop of Smyrna, the modern city of Izmir in Turkey. He was an Apostolic father, meaning he was a student of one of the original disciples of Christ; and he was known to other important figures in the early Christian church, including Irenaeus, who knew him as a youth, and Ignatius of Antioch, his colleague in the Eastern Catholic church.

His surviving works include a *Letter to the Philippians*, in which he quotes the Apostle Paul, some of which quotes appear in the books of the New Testament and the Apocrypha. Polycarp's letter has been used by scholars to identify Paul as the probable writer of those books.

Polycarp was tried and executed as a criminal by the Roman empire in 155 C.E., becoming the 12th Christian martyr in Smyrna; the documentation of his martyrdom is an important document in the history of the Christian church.

Birth, Education, and Career: Polycarp was likely born in Turkey, about 69 C.E. He was a student of the obscure disciple John the Presbyter, sometimes considered to be the same as John the Divine. If John the Presbyter was a separate apostle, he is credited with writing the book of Revelations.

As Bishop of Smyrna, Polycarp was a father figure and mentor to Irenaeus of Lyons (ca 120–202 C.E.), who heard his preachings and mentioned him in several writings.

Polycarp was a subject of the historian Eusebius (ca 260/265–ca 339/340 C.E.), who wrote about his martyrdom and connections with John. Eusebius is the earliest source separating out John the Presbyter from John the Divine. Irenaeus' Letter to the Smyrneans is one of the sources recounting Polycarp's martyrdom. ***Martyrdom of Polycarp:*** The *Martyrdom of Polycarp* or *Martyrium Polycarpi* in Greek and abbreviated MPol in the literature, is one of the earliest examples of the martyrdom genre, documents which recount the history and legends surrounding a particular Christian saint's arrest and execution. The date of the original story is unknown; the earliest extant version was composed in the early 3rd century.

Polycarp was 86 years old when he died, an old man by any standard, and he was the bishop of Smyrna. He was considered a criminal by the Roman state because he was a Christian. He was arrested at a farmhouse and taken to the Roman amphitheater in Smyrna where he was burned and then stabbed to death.

Ο Άγιος Πολύκαρπος ο Ιερομάρτυρας Επίσκοπος Σμύρνης

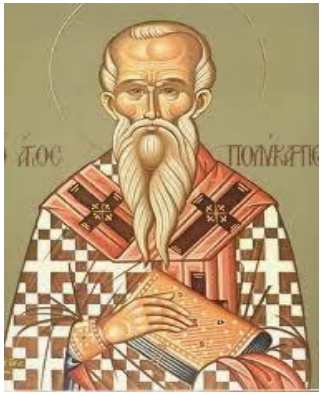

Ο Άγιος Ιερομάρτυς Πολύκαρπος γεννήθηκε περί το 80 μ.Χ. από ευσεβείς και φιλόθεους γονείς, τον Παγκράτιο και τη Θεοδώρα, που είχαν εγκλειστεί στη φυλακή για την πίστη του Χριστού, και βαπτίσθηκε Χριστιανός σε νεαρή ηλικία. Υπήρξε μαζί με τον Άγιο Ιγνάτιο τον Θεοφόρο, μαθητή του Ευαγγελιστού Ιωάννη. Λίγο πριν αναχωρήσει από τον πρόσκαιρο αυτό βίο ο Άγιος Βουκόλος, Επίσκοπος Σμύρνης († 6 Φεβρουαρίου), χειροτόνησε μετά των Αγίων Αποστόλων, ως διάδοχό του, τον Άγιο Πολύκαρπο και μετά κοιμήθηκε με ειρήνη.

Ο Άγιος παρακολούθησε με αγωνία και προσευχή τη σύλληψη του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου, Επισκόπου Αντιοχείας και τα μαρτύρια αυτού. Η αγάπη του προς τον θεοφόρο Πατέρα μαρτυρείται και από την Επιστολή την οποία έγραψε προς τους Φιλιππησίους. Σε αυτή την επιστολή τους συγχαίρει για την φιλοξενία, την οποία παρείχαν στον Άγιο Ιγνάτιο, όταν αυτός διήλθε από την πόλη τους. Το κείμενο αυτό του Αγίου Πολυκάρπου διακρίνεται για τον αποστολικό, θεολογικό και ποιμαντικό χαρακτήρα του.

Ο Άγιος Πολύκαρπος, διακρινόταν για την σωφροσύνη, τη θεολογική κατάρτιση και την αφοσίωση στη διδασκαλία του Ευαγγελίου, καθώς μιλούσε πάντα σύμφωνα με τις Γραφές. Ήταν ο γνησιότατος εκπρόσωπος της αποστολικής διδασκαλίας σε όλες τις Εκκλησίες της Ασίας. Ο Άγιος Ειρηναίος παρέχει την πληροφορία ότι ο Άγιος Πολύκαρπος μετέστρεψε πολλούς από τις αιρέσεις του Βαλεντίνου και του Μαρκίωνος στην Εκκλησία του Θεού. Διηγείται μάλιστα και ένα επεισόδιο αναφερόμενο στη στάση του Αγίου Πολυκάρπου έναντι του Μαρκίωνος. Όταν ο αιρεσιάρχης αυτός τον πλησίασε κάποτε και του απηύθυνε την παράκληση: «επεγίνωσκε ημάς», δηλαδή αναγνώρισέ μας, ο Άγιος απάντησε: «επιγινώσκω, επιγινώσκω σε τον πρωτότοκον του Σατανά».

Ένα άλλο επεισόδιο ανάγεται στη γεροντική ηλικία του Αγίου Πολυκάρπου. Όπως είναι γνωστό, οι Εκκλησίες της Μικράς Ασίας εόρταζαν το Πάσχα στις 14 του μηνός Νισσάν, σε οποιαδήποτε ημέρα και αν τύχαινε αυτό. Αντίθετα οι άλλες Εκκλησίες δεν εόρταζαν καθόλου το Πάσχα, αλλά αρκούνταν στον εβδομαδιαίο κατά Κυριακή εορτασμό της Αναστάσεως, τονίζοντας ασφαλώς περισσότερο τον εορτασμό της πρώτης Κυριακής μετά την πανσέληνο της εαρινής ισημερίας. Επειδή λόγω της διαφοράς αυτής η Εκκλησία της Ρώμης τηρούσε αυστηρή στάση έναντι των Μικρασιατών, ο Άγιος Πολύκαρπος αναγκάσθηκε να μεταβεί στη Ρώμη, για να διευθετήσει

το ζήτημα και άλλα δευτερεύοντα θέματα, με τον Επίσκοπο Ρώμης Ανίκητο.

Μετά την επιστροφή του από την Ρώμη, υπέργηρος πλέον, συνέχισε την αποστολική δράση του με τόση επιτυχία, ώστε προκάλεσε την οργή των ειδωλολατρών. Αυτή η προδιάθεση ήταν φυσικό να προκαλέσει το μαρτύριό του, που ακολούθησε την εξής πορεία. Ο Κόιντος, ζηλωτής Χριστιανός, ο οποίος ήλθε στη Σμύρνη από τη Φρυγία, παρακίνησε ομάδα Φιλαδελφέων Χριστιανών να προσέλθουν στον ανθύπατο Στάτιο Κοδράτο, για να δηλώσουν σε αυτόν την ιδιότητά τους και την πίστη τους στον Χριστό, πράγμα το οποίο φυσικά προοιώνιζε θάνατο. Τελικά μαρτύρησαν όλοι, εκτός από τον Κόιντο, ο οποίος δειλιάσας την τελευταία στιγμή, θυσίασε στα είδωλα. Ο όχλος, αν και θαύμασε την γενναιότητα των Μαρτύρων, απαιτούσε να εκτελεσθούν οι «άθεοι» και να αναζητηθεί ο Άγιος Πολύκαρπος, ο οποίος πιεζόμενος από τους Χριστιανούς είχε αναχωρήσει σε κάποιο αγρόκτημα. Τελικά ο Άγιος συνελήφθη το έτος 167 και οδηγήθηκε ενώπιον του ανθυπάτου.

Ο γηραιός Επίσκοπος δεν ταράχθηκε. Το πρόσωπό του ήταν γαλήνιο και λαμπερό. Ο αστυνόμος Ηρώδης και ο πατέρας του Νικήτας προσπάθησαν να πείσουν τον Άγιο να αρνηθεί τον Χριστό. Ο Άγιος όμως, με πνευματική ανδρεία απάντησε ότι υπηρετεί τον Χριστό επί 86 έτη χωρίς καθόλου να Τον εγκαταλείψει. Πως μπορούσε λοιπόν τώρα να Τον βλασφημήσει και να Τον αρνηθεί; Ο ανθύπατος τότε διέταξε να τον ρίξουν στην φωτιά. Ο Γέρων Πολύκαρπος αποδύθηκε μόνος τα ιμάτιά του και περίμενε προσευχόμενος λέγοντας: «Κύριε, ο Θεός ο Παντοκράτωρ, ο του αγαπητού και ευλογητού παιδός Σου Ιησού Χριστού Πατήρ, δι' Ου την περί Σού επίγνωσιν ειλήφαμεν, ο Θεός των αγγέλων και δυνάμεων, και πάσης της κτίσεως, και παντός του γένους των δικαίων, οι ζώσιν ενώπιόν Σου, ευλογώ Σε, ότι ηξίωσάς με της ημέρας και ώρας ταύτης του λαβείν με μέρος εν αριθμώ των μαρτύρων Σου, εν τω ποτηρίω του Χριστού Σου, εις ανάστασιν ζωής αιωνίου, ψυχής τε και σώματος, εν αφθαρσία Πνεύματος Αγίου, εν οις προσδεχθείην ενώπιόν Σου σήμερον εν θυσία πίονι και προσδεκτή, καθώς προητοίμασας και προσεφανέρωσας και επλήρωσας ο αψευδής και αληθινός Θεός. Διά τούτο και περί πάντων αινώ Σε, ευλογώ Σε, δοξάζω Σε, συν τω αιωνίω και επουρανίω Ιησού Χριστώ,…».

Η φωτιά σχημάτισε γύρω από το σώμα του Αγίου Πολυκάρπου καμάρα χωρίς να τον αγγίζει. Τότε στρατιώτης εκτελεστής τελείωσε τον Άγιο Μάρτυρα διά του ξίφους. Έπειτα το Ιερό λείψανο ρίφθηκε στην φωτιά, οι δε πιστοί συνέλεξαν τα ιερά λείψανα αυτού.

Η Σύναξη του Αγίου Πολυκάρπου ετελείτο στη Μεγάλη Εκκλησία.

First and second finding of the Honorable Head of the Holy Glorious Prophet, Forerunner, and Baptist of the Lord, John

Commemorated on February 24

After the Beheading of the Holy Prophet, Forerunner and Baptist John (August 29), his body was buried by disciples in the Samarian city of Sebaste, and his venerable head was hidden by Herodias in an unclean place. Saint Joanna (June 27), the wife of King Herod's steward Chuza (Luke 8:3), secretly took the holy head and placed it into a vessel and buried it on the Mount of Olives in one of Herod's properties.

After many years, this property passed into the possession of a government official who became a monk with the name of Innocent. He built a church and a cell there. When they started to dig the foundation, the vessel with the venerable head of John the Baptist was uncovered. Innocent recognized its great holiness from the signs of grace emanating from it. Thus occurred the First Finding of the Head. Innocent preserved it with great piety, but fearful that the holy relic might be abused by unbelievers, before his own death he again hid it in that same place, where it was found. Upon his death the church fell into ruin and was destroyed.

During the days of Saint Constantine the Great (May 21), when Christianity began to flourish, the holy Forerunner appeared twice to two monks journeying to Jerusalem on pilgrimage to the holy places, and he revealed the location of his venerable head.

The monks uncovered the holy relic and, placing it into a sack of camel-hair, they proceeded homewards. Along the way they encountered an unnamed potter and gave him the precious burden to carry. Not knowing what he was carrying, the potter continued on his way. But the holy Forerunner appeared to him and ordered him to flee from the careless and lazy monks, with what he held in his hands. The potter concealed himself from the monks and at home he preserved the venerable head with reverence. Before his death he placed it in a water jug and gave it to his sister.

From that time the venerable head was successively preserved by devout Christians, until the priest Eustathius (infected with the Arian heresy) came into possession of it. He beguiled a multitude of the infirm who had been healed by the holy head, ascribing their cures to the fact that it was in the possession of an Arian. When his blasphemy was uncovered, he was compelled to flee. After he buried the holy relic in a cave, near Emesa, the heretic intended to return later and use it for disseminating falsehood. God, however, did not permit this. Pious monks settled in the cave, and then a monastery arose at this place. In the year 452 Saint John the Baptist appeared to Archimandrite Marcellus of this monastery, and indicated where his head was hidden. This became celebrated as the Second Finding. The holy relic was transferred to Emesa, and later to Constantinople.

Α' και Β' Εύρεση Τιμίας κεφαλής του Αγίου Προφήτου, προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννη

Όταν αποκεφαλίσθηκε από τον Ηρώδη ο Αγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, η τιμία κεφαλή αυτού τοποθετήθηκε μέσα σε αγγείο από όστρακο και κρύφθηκε στην κατοικία του Ηρώδη. Μετά από πολλά χρόνια, ο Αγιος Ιωάννης φανερώθηκε στο όνειρο δύο μοναχών, οι οποίοι είχαν αναχωρήσει για τα Ιεροσόλυμα με σκοπό να προσκυνήσουν το τάφο του Κυρίου, αγγέλλοντας σε αυτούς που βρίσκεται η τιμία κεφαλή του. Κι εκείνοι, αφού την βρήκαν, την είχαν με τιμές. Από αυτούς την παρέλαβε κάποιος κεραμεύς και την μετέφερε στην πόλη των Εμεσηνών. Όταν όμως πέθανε την κληροδότησε στην αδελφή του. Και από τότε διαδοχικά περιήλθε σε πολλούς, για να καταλήξει στα χέρια κάποιου ιερομονάχου αρειανού που ονομαζόταν Ευστάθιος και εφύλαξε την τιμία κάρα σε σπήλαιο. Από εκεί, μεταφέρθηκε επί Ουάλεντος (364 - 378 μ.Χ.), στο Παντείχιον της Βιθυνίας μέχρι που ο Θεοδόσιος ο Μέγας (379 - 395 μ.Χ.) ανεκόμισε αυτή στο Έβδομο της Κωνσταντινουπόλεως, όπου ανέγειρε μέγα και περικαλλέστατο ναό.

Βεβαίως, περί της ευρέσεως της τιμίας κεφαλής του Προδρόμου υπάρχουν και άλλες αντιφατικές παραδόσεις. Κατ' άλλη εκδοχή η τιμία κάρα βρέθηκε στην Έμεσα το 458 μ.Χ., επί βασιλείας Λέοντος Α΄ (457 - 474 μ.Χ.), ενώ άλλοι δέχονται ότι αυτή βρέθηκε το 760 μ.Χ. και μεταφέρθηκε στο ναό του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην Έμεσα. Από εκεί μετακομίσθηκε στην Κωνσταντινούπολη, επί βασιλείας Μιχαήλ Γ΄ (842 - 867 μ.Χ.) και πατριαρχίας Ιγνατίου.

Περί των ιερών λειψάνων του Τιμίου Προδρόμου βρίσκουμε ειδήσεις και σε διαφόρους χρονογράφους. Ο Ζωναράς αναφέρει ότι το 968 μ.Χ.

ο Νικηφόρος Φωκάς βρήκε στην Έδεσσα της Μεσοποταμίας «βόστρυχον τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου αἵματι περφυμένον», που μετακόμισε στην Κωνσταντινούπολη. Πέντε δε χρόνια νωρίτερα κόμισε στην Κωνσταντινούπολη από τη Βέροια της Συρίας, περί τον Απρίλιο του 963 μ.Χ., μέρος του ιματίου του Τιμίου Προδρόμου. Σύμφωνα με άλλη μαρτυρία ο Νικηφόρος Φωκάς βρήκε στην Κρήτη «τὸ ἔνδυμα τοῦ Προφήτου ἐκ τριχῶν καμήλου τυγχάνον καὶ περὶ τὸν τράχηλον ἠμαγμένον».

Η Σύναξη της ευρέσεως της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου ετελείτο στο Προφητείο του, που βρισκόταν στην τοποθεσία την ονομαζομένη Φωρακίου.

Όσιος Πορφύριος επίσκοπος Γάζης

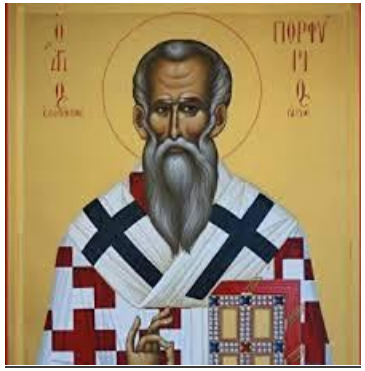

Ο Όσιος Πορφύριος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη από πλούσιους και ευσεβείς γονείς. Αφού εγκατέλειψε και γονείς και πλούτη, στα χρόνια της βασιλείας του Αρκαδίου και Ονωρίου, αναχώρησε για την Αίγυπτο που ήταν τότε μεγάλο μοναστικό κέντρο και έγινε μοναχός σε σκήτη. Μετά πενταετή διαμονή ήλθε στα Ιεροσόλυμα και κήρυσσε στους Ιουδαίους και τους Έλληνες το Ευαγγέλιο του Χριστού. Εκεί ασθένησε σοβαρά από κίρρωση του ήπατος, αλλά παρά την ασθένειά του δεν παρέλειπε καθημερινά να επισκέπτεται το Ναό της Αναστάσεως και τα άλλα ιερά προσκυνήματα, προκαλώντας τον θαυμασμό των άλλων προσκυνητών. Μεταξύ αυτών ήταν και ο Μάρκος, ο μετέπειτα βιογράφος του Πορφυρίου, ο οποίος είχε μεταβεί, επίσης, για προσκύνημα από την Ασία στα Ιεροσόλυμα και από τότε συνδέθηκαν διά βίου. Ο Μάρκος αποδείχθηκε πιστός και χρήσιμος συνεργάτης του, ανέλαβε μάλιστα να τακτοποιήσει μια σοβαρή εκκρεμότητα που είχε αφήσει στη Θεσσαλονίκη ο Πορφύριος, τον καταμερισμό δηλαδή της οικογενειακής περιουσίας του με τα ενήλικα πλέον αδέλφια του. Κατά την διάρκεια της απουσίας του Μάρκου στη Θεσσαλονίκη, η υγεία του Αγίου Πορφυρίου αποκαταστάθηκε θαυματουργικά, κατόπιν οράματος της σταυρώσεως του Κυρίου και του ευγνώμονος ληστού. Ο Μάρκος διεκπεραίωσε την υπόθεση με τον καλύτερο τρόπο και επέστρεψε με το μερίδιο της περιουσίας, ύψους 4.400 νομισμάτων και με πλήθος αργυρών σκευών και πολύτιμων ενδυμάτων, τα οποία σύντομα εκποίησε και μοίρασε στους πτωχούς και στα μοναστήρια των Ιεροσολύμων και της Αιγύπτου, τα οποία ήταν πολύ πτωχά.

Εκεί χειροτονήθηκε, το έτος 392 μ.Χ., Πρεσβύτερος από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ιωάννη Β' (386 - 417 μ.Χ.). Μετά την κοίμηση του Επισκόπου Γάζης Αινείου, το 395 μ.Χ., εξελέγη Επίσκοπος της Γάζης και χειροτονήθηκε από τον Επίσκοπο Καισαρείας Ιωάννη. Εκεί, αφού επιτέλεσε πολλά θαύματα, οδήγησε και πολλούς εοδωλολάτρες και αιρετικούς στην αληθινή θεογνωσία.

Για να προστατεύσει ο Άγιος το ποίμνιό του από τις αδικίες των Εθνικών και των αρχόντων, δεν δίστασε να μεταβεί στην Κωνσταντινούπολη και να ζητήσει την συνδρομή των αυτοκρατόρων Αρκαδίου (395-408 μ.Χ.) και Ευδοξίας. Εκεί συνάντησε και τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο (βλέπε **13 Νοεμβρίου**), ο οποίος τον συνέστησε στον Αμάντιο τον κουβικουλάριο και στους βασιλείς και στήριξε με θέρμη το αίτημά του να καταστήσει γνωστή στους βασιλείς την τυραννία των πολιτικών αρχόντων που καταπίεζαν τον λαό. Παρά τις αρχικές του αντιδράσεις ο βασιλέας επείσθη και χορήγησε στον Άγιο Πορφύριο βασιλικό διάταγμα με το οποίο περιόριζε την δράση των ειδωλολατρών και των λοιπών αιρετικών και με βασιλική χορηγία

ανήγειρε εκκλησίες εκεί όπου προηγουμένως βρίσκονταν ειδωλολατρικοί ναοί. Κατάφερε δε ο Άγιος τα κατεδαφιστεί το Μαρνείον, ο περίφημος ναός των Εθνικών Γαζαίων, που είχε ιδρυθεί από τον αυτοκράτορα Αδριανό το έτος 129 μ.Χ. Στην θέση του ανοικοδομήθηκε περικαλλής ναός με χορηγία της αυτοκράτειρας Ευδοξίας, η οποία απέστειλε για τον σκοπό αυτό στην Γάζα τον Αντιοχέα αρχιτέκτονα Ρουφίνο. Ο ναός αυτός, που ονομάστηκε Ευδοξιανός, είχε 32 μεγάλους κίονες από καρυστινό μάρμαρο και τα εγκαίνιά του έγιναν το Πάσχα του 407 μ.Χ.

Κατά τα μετέπειτα έτη ο Άγιος Πορφύριος εργάστηκε για την συγκρότηση της Επισκοπής του. Με ζωηρά χρώματα διασώζει ο βιογράφος του Μάρκος, την φιλανθρωπική και ιεραποστολική του δράση. Το έτος 415 μ.Χ. έλαβε μέρος στη Σύνοδο της Διοσπόλεως, υπό την προεδρία του Πατριάρχου Ιεροσολύμων Ιωάννου Β'. Η Σύνοδος αυτή ασχολήθηκε με τον θεολόγο Πελάγιο, ο οποίος είχε καταφύγει στα Ιεροσόλυμα κοντά στον Ιωάννη, μετά την σύγκρουση που είχε στην Αφρική με τον ιερό Αυγουστίνο, Επίσκοπο Ιππώνος (τιμάται **15 Ιουνίου**) για τα θέματα του προπατορικού αμαρτήματος και της θείας χάριτος. Στη Σύνοδο αυτή ο Πελάγιος αθωώθηκε, αφού αποδέχθηκε τη βασική διδασκαλία, ότι η θεία Χάρη είναι απαραίτητη για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Ο Άγιος αναπαύθηκε το έτος 420 μ.Χ. μετά από σύντομη ασθένεια, σε ηλικία 72 ετών, «τὸν καλὸν ἀγῶνα τετελεκῶς πρὸς τοὺς εἰδωλομανεῖς ἕως τῆς ἡμέρας τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ».

Saint Porphyrius, Bishop of Gaza

Commemorated on February 26

Saint Porphyrius, Archbishop of Gaza, was born about the year 346 at Thessalonica. His parents were people of substance, and this allowed Saint Porphyrius to receive a fine education. Having the inclination for monastic life, he left his native region at twenty-five years of age and set off for Egypt, where he lived in the Nitrian desert under the guidance of Saint Macarius the Great (January 19). There he also met Saint Jerome (June 15), who was then visiting the Egyptian monasteries. He went to Jerusalem on pilgrimage to the holy places, and to venerate the Life-Creating Cross of the Lord (September 14), then he moved into a cave in the Jordanian wilderness for prayer and ascetic deeds.

After five years, Saint Porphyrius was afflicted with a serious malady of the legs. He decided to go to the holy places of Jerusalem to pray for healing. As he lay half-conscious at the foot of Golgotha, Saint Porphyrius fell into a sort of trance. He beheld Jesus Christ descending from the Cross and saying to him, “Take this Wood and preserve it.”

Coming out of his trance, he found himself healthy and free from pain. Then he gave away all his money to the poor and for the adornment of the churches of God. For a time he supported himself by working as a shoemaker. The words of the Savior were fulfilled when the saint was forty-five years old. The Patriarch of Jerusalem ordained Saint Porphyrius to the holy priesthood and appointed him custodian of the Venerable Wood of the Cross of the Lord.

In 395 the bishop of the city of Gaza (in Palestine) died. The local Christians went to Caesarea to ask Metropolitan John to send them a new bishop who would be able to contend against the pagans, which were predominant in their city and were harassing the Christians there. The Lord inspired the Metropolitan to summon the priest Porphyrius. With fear and trembling the ascetic accepted the office of bishop, and with tears he prostrated himself before the Life-Creating Wood and went to fulfill his new obedience.

In Gaza there were only three Christian churches, but there were a great many pagan temples and idols. During this time there had been a long spell without rain, causing a severe drought. The pagan priests brought offerings to their idols, but the woes did not cease. Saint Porphyrius imposed a fast for all the Christians; he then served an all-night Vigil, followed by a church procession around the city. Immediately the sky covered over with storm clouds, thunder boomed, and abundant rains poured down. Seeing this miracle, many pagans cried out, “Christ is indeed the only true God!” As a result of this, 127 men, thirty-five women and fourteen children were united to the Church through Holy Baptism, and another 110 men soon after this.

The pagans continued to harass the Christians. They passed them over for public office, and burdened them with taxes. Saint Porphyrius and Metropolitan John of Caesarea journeyed to Constantinople to seek redress from the emperor. Saint John Chrysostom (September 14, January 27 and 30) received them and assisted them.

Ss. John and Porphyrius were presented to the empress Eudoxia who was expecting a child at that time. “Intercede for us,” said the bishops to the empress, “and the Lord will send you a son, who shall reign during your lifetime”. Eudoxia very much wanted a son, since she had given birth only to daughters. Through the prayer of the saints an heir was born to the imperial family. As a result of this, the emperor issued an edict in 401 ordering the destruction of pagan temples in Gaza and the restoration of privileges to Christians. Moreover, the emperor gave the saints money for the construction of a new church, which was to be built in Gaza on the site of the chief pagan temple.

Saint Porphyrius upheld Christianity in Gaza to the very end of his life, and guarded his flock from the vexatious pagans. Through the prayers of the saint numerous miracles and healings occurred. The holy archpastor guided his flock for twenty-five years, and reposed in 420 at an advanced age.

Martyr Photina the Samaritan Woman, her sons, and those with them

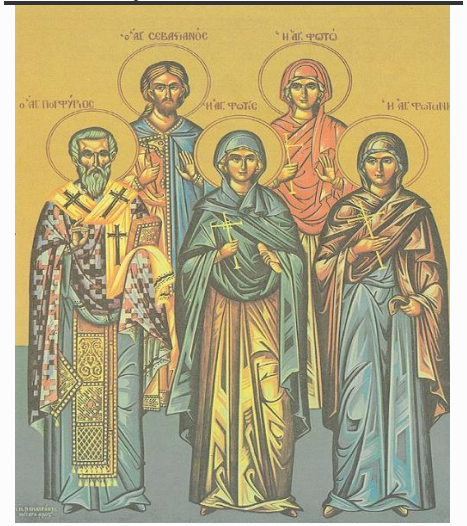

The Holy Martyr Photina (Svetlana) the Samaritan Woman, her sons Victor (named Photinus) and Joses; and her sisters Anatola, Phota, Photis, Paraskeva, Kyriake; Nero's daughter Domnina; and the Martyr Sebastian: The holy Martyr Photina was the Samaritan Woman, with whom the Savior conversed at Jacob's Well (John. 4:5-42).

During the time of the emperor Nero (54-68), who displayed excessive cruelty against Christians, Saint Photina lived in Carthage with her younger son Joses and fearlessly preached the Gospel there. Her eldest son Victor fought bravely in the Roman army against barbarians, and was appointed military commander in the city of Attalia (Asia Minor). Later, Nero called him to Italy to arrest and punish Christians.

Sebastian, an official in Italy, said to Saint Victor, "I know that you, your mother and your brother, are followers of Christ. As a friend I advise you to submit to the will of the emperor. If you inform on any Christians, you will receive their wealth. I shall write to your mother and brother, asking them not to preach Christ in public. Let them practice their faith in secret."

Saint Victor replied, "I want to be a preacher of Christianity like my mother and brother." Sebastian said, "O Victor, we all know what woes await you, your mother and brother." Then Sebastian suddenly felt a sharp pain in his eyes. He was dumbfounded, and his face was somber. For three days he lay there blind, without uttering a word. On the fourth day he declared, "The God of the Christians is the only true God." Saint Victor asked why Sebastian had suddenly changed his mind. Sebastian replied, "Because Christ is calling me." Soon he was baptized, and immediately regained his sight. Saint Sebastian's servants, after witnessing the miracle, were also baptized. Reports of this reached Nero, and he commanded that the Christians be brought to him at Rome. Then the Lord Himself appeared to the confessors and said, "Fear not, for I am with you. Nero, and all who serve him, will be vanquished." The Lord said to Saint Victor, "From this day forward, your name will be Photinus, because through you, many will be enlightened and will believe in Me." The Lord then told the Christians to strengthen and encourage Saint Sebastian to persevere until the end.

All these things, and even future events, were revealed to Saint Photina. She left Carthage in the company of several Christians and joined the confessors in Rome.

At Rome the emperor ordered the saints to be brought before him and he asked them whether they truly believed in Christ. All the

confessors refused to renounce the Savior. Then the emperor gave orders to smash the martyrs' finger joints. During the torments, the confessors felt no pain, and their hands remained unharmed.

Nero ordered that Saints Sebastian, Photinus and Joses be blinded and locked up in prison, and Saint Photina and her five sisters Anatola, Phota, Photis, Paraskeva and Kyriake were sent to the imperial court under the supervision of Nero's daughter Domnina. Saint Photina converted both Domnina and all her servants to Christ. She also converted a sorcerer, who had brought her poisoned food to kill her.

Three years passed, and Nero sent to the prison for one of his servants, who had been locked up. The messengers reported to him that Saints Sebastian, Photinus and Joses, who had been blinded, had completely recovered, and that people were visiting them to hear their preaching, and indeed the whole prison had been transformed into a bright and fragrant place where God was glorified.

Nero then gave orders to crucify the saints, and to beat their naked bodies with straps. On the fourth day the emperor sent servants to see whether the martyrs were still alive. But, approaching the place of the tortures, the servants fell blind. An angel of the Lord freed the martyrs from their crosses and healed them. The saints took pity on the blinded servants, and restored their sight by their prayers to the Lord. Those who were healed came to believe in Christ and were soon baptized.

In an impotent rage Nero gave orders to flay the skin from Saint Photina and to throw the martyr down a well. Sebastian, Photinus and Joses had their legs cut off, and they were thrown to dogs, and then had their skin flayed off. The sisters of Saint Photina also suffered terrible torments. Nero gave orders to cut off their breasts and then to flay their skin. An expert in cruelty, the emperor readied the fiercest execution for Saint Photis: they tied her by the feet to the tops of two bent-over trees. When the ropes were cut the trees sprang upright and tore the martyr apart. The emperor ordered the others beheaded. Saint Photina was removed from the well and locked up in prison for twenty days.

After this Nero had her brought to him and asked if she would now relent and offer sacrifice to the idols. Saint Photina spit in the face of the emperor, and laughing at him, said, "O most impious of the blind, you profligate and stupid man! Do you think me so deluded that I would consent to renounce my Lord Christ and instead offer sacrifice to idols as blind as you?"

Hearing such words, Nero gave orders to again throw the martyr down the well, where she surrendered her soul to God (+ ca. 66).

On the Greek Calendar, Saint Photina is commemorated on February 26.

Αγία Φωτεινή η Σαμαρείτις

Η Αγία Μεγαλομάρτυς Φωτεινή καταγόταν από την Σαμαρειτική πόλη Σιχάρ. Τις πρώτες πληροφορίες για την Αγία τις βρίσκουμε στο Δ’ κεφάλαιο του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου.

Κάθε μεσημέρι πήγαινε έξω από την πόλη, στο πηγάδι το λεγόμενο του Ιακώβ, και γέμιζε την στάμνα της. Εκεί, μία ημέρα, συνάντησε τον Ιησού Χριστό, ο Οποίος φανέρωσε σε αυτήν όλη τη ζωή της. Ο Κύριος είπε στην Αγία, ότι Αυτός είναι «το ύδωρ το ζων», δηλαδή η αστείρευτη πηγή του Αγίου Πνεύματος. Αυτό το «πνευμνατικό ύδωρ» έδωσε ο Κύριος στη Σαμαρείτιδα, η οποία βαπτίσθηκε Χριστιανή μεταξύ των πρώτων γυναικών της Σαμάρειας και ονομάσθηκε Φωτεινή.

Από τότε αφιέρωσε τον εαυτό της στην διάδοση του Ευαγγελίου στην Αφρική και στη Ρώμη. Εκεί έλαβε και μαρτυρικό θάνατο από τον αυτοκράτορα Νέρωνα (54 – 68 μ.Χ.), όταν αυτός έμαθε ότι η Αγία Φωτεινή έκανε Χριστιανές την θυγατέρα του Δομνίνα και μερικές δούλες της.
Μαζί με την Αγία Φωτεινή μαρτύρησαν οι υιοί της και οι πέντε αδελφές της.

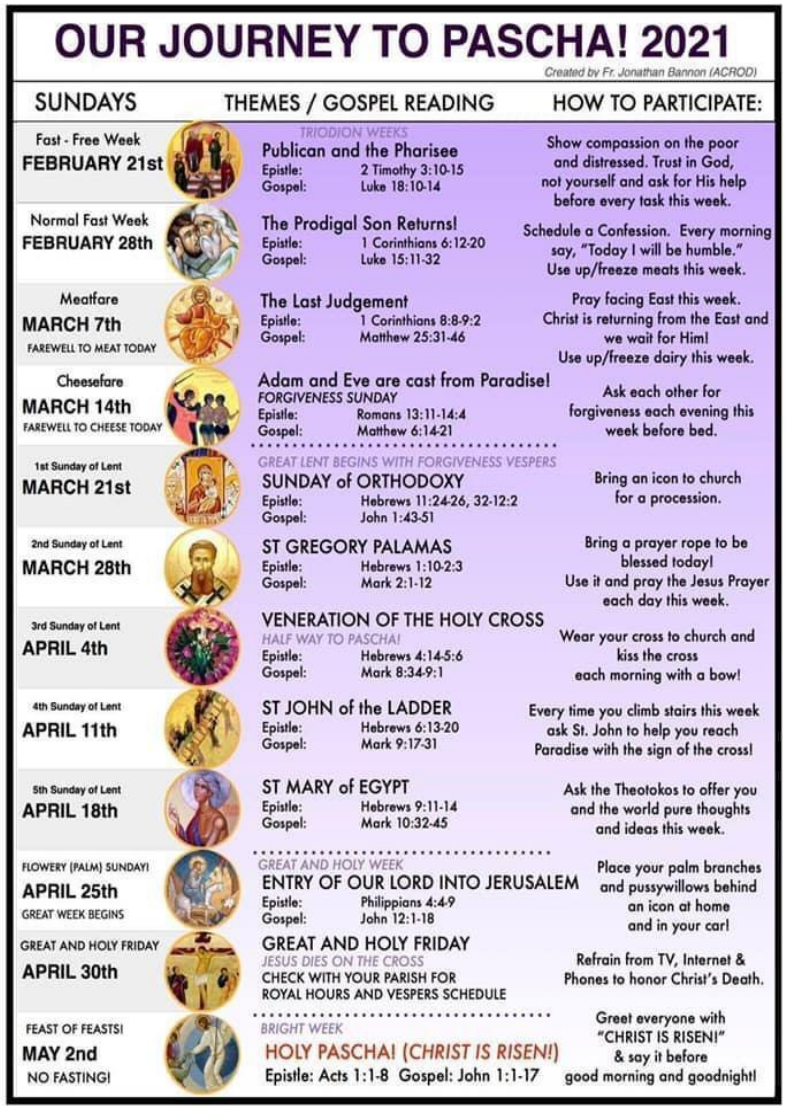

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: ***www.AscensionFairview.org***
Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, February 21, 2021

Sunday of the Publican and Pharisee - (Triodion Begins)

ΚΥΡΙΑΚΗ, 21 Φεβρουαρίου, 2021

ΙΣΤ΄ Λουκᾶ (Τελώνου καί Φαρισαίου)

MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Ευάγγελος Κούτρος

40 days: Evangelos Koutros

9 μήνες: Κωνσταντίνος Ψυχάρης

9 months: Konstantinos Psiharis